

bart system. Hr. Stefan G. Rasmussen nævner, at ankesystemet skal ændres til et klart ankesystem, som med forslaget her får en ny opgave og også en nyt forum på den måde, at vi foreslår, at man udvider med brugerrepræsentanter og embedslægeinstitutionen i de sager, der har med vurdering af hjemmehjælp at gøre.

Hr. Stefan G. Rasmussen spurgte også i en af de korte bemærkninger, hvad hensigten er med et visitationsskema. Det er, at når der kommer mange mennesker i en ældres hjem, er det rart, at der er noget skriftligt i de her sager, så man ved med hinanden, hvad der foregår. Det er også vigtigt af hensyn til oplysning over for de pårørende. Det er også vigtigt for retssikkerheden for den ældre, at man ved, hvad det er for aftaler, der er indgået. Bliver de overholdt?

Så skal jeg sige til hr. Tom Behnke, som støttede forslaget, at det er rigtigt, at det er det nuværende ankesystem, der skal overtage opgaven her, og selvfølgelig skal man med et ankesystem kunne omgøre beslutninger, man er uenig i, ellers havde det ingen mening. Det er ikke et folkeoplysende forum, vi vil nedsætte.

Jeg noterede, at Det Radikale Venstre var principielt enig, at CD var principielt enig, og at Enhedslisten var principielt enig, og dermed er vi vel, hvor vi kunne komme med det her beslutningsforslag fra SF, nemlig at der stort set raden rundt – måske med undtagelse af Venstre og De Konservative – er udtrykt meget velvilje over for at lave et ankesystem. Vi har forståelse for, at regeringen er nødt til at komme op i kance, og det kan tage lidt tid. Men vi håber, at det sker, og at det lovforslag, der kommer, vil indeholde de elementer, der er i beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Hr. Villy Søvnald skoser mig lidt, fordi jeg sagde, at vi ikke kunne have ankeadgang, fordi det ville tvinge kommunerne til at have det samme hjemmehjælpsniveau over hele landet. Det kan da godt være, at SF har skrevet minimumsrettigheder, men det kunne også godt være, at minimumsrettigheder uvilkårlig – og det tror vi på – vil komme til at betyde, at så skal der støvsuges akkurat ligedan og på den samme led hver gang i alle landets kommuner, og det er det, vi går imod.

Det dér med, at man taler om de ældres ret – jamen vi går en tak videre, vi siger, at de ældre skal slippes fri, de ældre skal have valgfrihed.

Hvorfor skal hele vor ældreomsorg være noget, det offentlige tager sig af? Hvorfor skal vi fortsat have en ældreomsorg inklusive hjemmehjælp, der skal være ens? Vi vil gerne sørge for, at de ældre får valgfrihed. Ligesom på børneområdet, som vi tidligere diskuterede: Lad dog de ældre selv vælge, hvordan de vil have hjælpen, og hvem de vil have til den hjemmehjælp, som de skal have, og som de kan have brug for. Så det opfatter jeg sådan, at det er at slippe de ældre løs.

Vi går og har en opfattelse af, at den dag vi bliver 67 og bliver folkepensionister, så er vi pludselig ligedan alle sammen. Jamen, det er vi da ikke! Vi vil da stadig væk have individuelle behov og individuel opfattelse af, hvordan vores liv skal være – den livskvalitet, som vi lægger vægt på. Og SF får mig ikke til at tro på, at det specielt er dem, der er kommunalt uddannede, der er bedst til at gøre de her ting. Så slip de ældre fri.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Til Fru Else Winther Andersen: Vi får jo muligheden for at se på det igen under udvalgsarbejdet. Det er så mit håb, at de ting, jeg mener er misforstået i Venstres position, kan ryddes af vejen under udvalgsarbejdet. Og så vil jeg godt sige om det principielle – nemlig Venstres tro på, at privatisering er vejen – at jeg synes, at det, der har kendetegnet debatten på ældreområdet over en årrække, er, at hver gang man stod med et indholdsproblem, tog man den strukturelle debat og troede, man kunne strukturere sig igennem. Det har vist sig, at det kunne man ikke.

Nu får vi så regidiskussionen. Det hedder: Bliver det ikke godt nok i offentligt regi, så tror vi på, at det kan laves i privat regi.

Spørger vi analyserende: Hvad er fordelene ved det? – så er det klart, at man som markedsøkonom vil holde en markedsøkonomisk tale. Jeg synes, det er helt åbenlyst, hvad ulemperne er. I en periode, hvor vi taler om svage ældre, der er længe i eget hjem, vil vi se de ældres hjem omdannet til en banegård for private leverandører. Der vil komme én med mad, der vil komme én med lidt rengøring, der vil komme én, der leverer lidt sundhed, lidt pleje osv. osv. Hvordan skal den ældre overhovedet kunne orientere sig? Orienteringsproblemet er et af de store problemer på ældreområdet allerede i dag, hvor vi har et forholdsvis sammenhængende system.